

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatick Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 18. august 2023

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-689/21	<p>Udlændinge- og Integrationsministeriet (forelagt af Østre Landsret) <u>Emne:</u> Fortabelse af statsborgerskab grundet manglende ophold i Danmark <u>Spørgsmål:</u> 1. Er TEUF artikel 20 sammenholdt med EU-Chartrets artikel 7 til hinder for en medlemsstats ordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter statsborgerskab i denne medlemsstat som udgangspunkt fortabes ex lege ved det fyldte 22. år for personer, der er født uden for medlemsstaten, aldrig har boet i medlemsstaten og heller ikke har opholdt sig i medlemsstaten under forhold, der tyder på samhørighed med denne medlemsstat, hvilket for personer, der ikke også har statsborgerskab i en anden medlemsstat, medfører fortabelse af deres status som unionsborger og de dertil knyttede rettigheder, når henses til, at det følger af den i hovedsagen omhandlede ordning, a) at samhørighed med medlemsstaten navnlig antages at foreligge ved samlet 1 års ophold i medlemsstaten, b) at der, såfremt ansøgning om bevarelse af statsborgerskabet indgives inden det fyldte 22. år, kan opnås tilladelse til at beholde statsborgerskabet i medlemsstaten efter lempeligere betingelser, og de kompetente myndigheder i den forbindelse prøver følgerne af en fortabelse af statsborgerskab, og c) at generhvervelse af et fortabt statsborgerskab efter det fyldte 22. år alene kan ske ved naturalisation, hvorunder der stilles en række krav, herunder om et uafbrudt ophold i medlemsstaten af længere varighed, dog således at kravet til længden af opholdet i nogen grad kan lempes for tidligere statsborgere i medlemsstaten?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet et Kammeradvokaten	Dom	05.09.23

C-162/22	Lietuvos Respublikos generaline prokuratura <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, sammenholdt med artikel 7, 8 og 11 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at de kompetente offentlige myndigheder anvender data, som er lagret af udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, og som kan tilvejebringe oplysninger om en brugers data og den kommunikation, som denne har foretaget ved hjælp af et elektronisk kommunikationsmiddel, i efterforskningen af embedsmisbrug i forbindelse med korrupsion, uanset om der i det konkrete tilfælde er givet adgang til de nævnte data med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet og forebyggelse af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Til orientering: Erhvervsstyrelsen	Dom	07.09.23
C-167/22	Kommission mod Danmark (max 25 timers parkering) <u>Påstande:</u> - Det fastslås, at Kongeriget Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til den frie udveksling af transportydelser som fastsat i artikel 1, 8 og 9 i Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EF) nr. 1072/2009 ved at begrænse den maksimale parkeringsvarighed på statsejede rastepåklædser langs motorvejsnettet i Danmark til 25 timer. - Kongeriget Danmark tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transportministeriet Erhvervsministeriet Beskæftigelsesministeriet	GA	07.09.23

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-216/21	Asociatia "Forumul Judecatorilor din România" <u>Sagen vedrører:</u> 1) Skal den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, anses for en retsakt udstedt af en EU-institution som omhandlet i artikel 267 TEUF, som kan fortolkes af Den Europæiske Unions Domstol? Er indholdet, karakteren og varigheden af MSK, der blev oprettet ved Europa- Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, omfattet af anvendelsesområdet for traktaten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som Rumænien undertegnede i Luxembourg den 25. april 2005? Er kravene i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af MSK, bindende for den rumænske stat? 2) Kan princippet om domstolenes uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, [stk. 1], andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), i artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og i praksis fra Den Europæiske Unions Domstol, med henvisning til artikel 2 TEU, fortolkes således, at det også omfatter	Justitsministeriet	O-sag	Dom	07.09.23

	<p>procedurer vedrørende forfremmelse af aktive dommere?</p> <p>3) Tilsidesættes dette princip, såfremt der oprettes et system for forfremmelse til den højere retsinstans baseret udelukkende på en summarisk vurdering af aktiviteten og adfærden, som foretages af en komité, der består af præsidenten og dommere ved retsinstansen med ansvar for retslig kontrol, og som særskilt ud over den periodiske vurdering af dommere også varetager vurdering af dommere med henblik på deres forfremmelse og kontrol af deres domme?</p>				
C-701/21 P C-739/21 P	<p>Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE mod Europa-Kommissionen, støttet af Mytilinaios AE — Omilos Epicheiriseon</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>— Rettens dom i de forenede sager T-639/14 RENV, T-352/15 og T-740/17 ophæves.</p> <p>— Sagen hjemvises, hvis nødvendigt, til Retten, med henblik på at denne træffer afgørelse i sagen.</p> <p>— DEI AE tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.</p>	Energistyrelsen	O-sag	GA	07.09.23
C-822/21	<p>Republikken Letland mod Kongeriget Sverige</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>Republikken Letland har nedlagt følgende påstande:</p> <p>—Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til</p> <p>—artikel 14, stk. 3, i direktiv (1), for så vidt som Kongeriget Sverige, ved at afvise at overføre bidrag indbetalt af den lettiske filial af Nordea Bank AB, beregnet for bidragsperioden i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU, til den lettiske indskudsgarantifond, har handlet i strid med formålet med direktiv 2014/49/EU og ikke har sikret den effektive virkning af bestemmelserne i direktiv 2014/49/EU</p> <p>—artikel 4, stk. 3, TEU, for så vidt som Kongeriget Sverige, ved at afvise at overføre bidrag indbetalt af den lettiske filial af Nordea Bank AB, beregnet for bidragsperioden i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU, til den lettiske indskudsgarantifond, udøver en negativ indflydelse på integrationen af det indre marked og således skader den gensidige tillid mellem Den Europæiske Unionsmedlemsstater, som er en forudsætning for den grænseoverskridende integration</p> <p>Såfremt Domstolen fastslår, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU og artikel 4, stk. 3, TEU:</p> <p>—Kongeriget Sverige tilpligtes at bringe den konstaterede tilsidesættelse til ophør, ved fra den svenske indskudsgarantifond til den lettiske indskudsgarantifond at overføre det samlede beløb af bidrag indbetalt af den lettiske filial af Nordea Bank AB, beregnet for bidragsperioden i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU</p> <p>—Såfremt artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU skal fortolkes strengt, angive bestemmelsens forenelighed med formålet med direktiv 2014/49/EU og den svenske indskudsgarantifonds forpligtelse til at overføre bidrag indbetalt af den lettiske filial af Nordea Bank AB til den lettiske indskudsgarantifond</p>	Finanstilsynet	O-sag	GA	07.09.23

	—Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagsomkostningerne.				
C-128/22	<p>NORDIC INFO <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 2, 4, 5, 27 og 29 i unionsborgskabsdirektiv 2004/38, der gennemfører artikel 20 og 21 TEUF, fortolkes således, at de ikke er til hinder for en ordning i en medlemsstat (in casu i henhold til artikel 18 og 22 i Ministerieel Besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (ministeriel bekendtgørelse af 30. juni 2020 om hasteforanstaltninger til begrænsning af spredning af COVID-19), som ændret ved henholdsvis artikel 3 og 5 i ministeriel bekendtgørelse af 10. juli 2020), der som en generel ordning:</p> <ul style="list-style-type: none"> – pålægger belgiske statsborgere og deres familiemedlemmer samt unionsborgere, der opholder sig på belgisk område og deres familiemedlemmer, et principielt udrejseforbud med hensyn til ikke nødvendige rejser fra Belgien til lande inden for EU og Schengenzone, som i henhold til en farvekode udarbejdet på grundlag af epidemiologiske data er farvet røde, – pålægger ikke belgiske EU-borgere og deres familiemedlemmer (uanset om de har opholdstilladelse på belgisk område) indrejsebegrænsninger (såsom karantæne og tests) med hensyn til ikke nødvendige rejser fra lande inden for EU og Schengenzone, som i henhold til en farvekode udarbejdet på grundlag af epidemiologiske data er farvet røde? <p>2. Skal artikel 1, 3 og 22 i Schengen-grænsekodeksen fortolkes således, at de ikke er til hinder for en ordning i en medlemsstat (in casu i henhold til artikel 18 og 22 i ministeriel bekendtgørelse af 30. juni 2020 om hasteforanstaltninger til begrænsning af spredning af COVID-19, som ændret ved henholdsvis artikel 3 og 5 i ministeriel bekendtgørelse af 10. juli 2020), som indeholder et udrejseforbud med hensyn til ikke nødvendige rejser fra Belgien til lande inden for EU og Schengenzone og et indrejseforbud fra disse lande til Belgien, som ikke alene kan kontrolleres og sanktioneres men også håndhæves ex officio af ministeren, borgmesteren og politimesteren?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet et Indenrigs- og Sundhedsministeriet	O-sag	GA	07.09.23
C-135/22 P	<p>Breyer mod Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning <u>Påstande:</u> 1. Rettens dom af 15. december 2021 i sag T-158/19, Breyer mod REA, ophæves, og Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forsknings (REA) afgørelse af 17. januar 2019 [ARES (2019) 266593] annulleres i sin helhed. 2. REA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	07.09.23
C-169/22	<p>Groenland Poultry <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal artikel 47, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) fortolkes</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	07.09.23

	<p>således, at tilfælde af »force majeure eller ekstraordinære omstændigheder« også omfatter en situation, hvor støttemodtageren mister brugsretten til lejede aktiver, fordi lejeaftalen opsiges som følge af, at ejeren af de udlejede aktiver (udlejeren) er insolvent?</p> <p>2) Skal artikel 44, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) i lyset af proportionalitetsprincippet fortolkes således, at såfremt en støttemodtagers bedrift– i perioden, hvor en forpligtelse, der er pålagt som betingelse for ydelse af støtte, udføres – helt eller delvist overdrages til en anden person, og denne anden støttemodtager, på trods af, at vedkommende allerede har opfyldt en betydelig del af den pågældende forpligtelse, indstiller sin landbrugsvirksomhed, og det ikke er muligt for efterfølgeren at overtage forpligtelsen, skal den person, der overtog forpligtelsen [retteligt: støtten], da alene tilbagebetale den støtte, som er ydet vedkommende (for den periode vedkommende var støttemodtager), eller tillige tilbagebetale den støtte, der er ydet til den første støttemodtager?</p> <p>3) Hvilke betingelser skal den nationale ret tage hensyn til ved fortolkningen af artikel 44, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) med henblik på at afgøre, hvorvidt »det ikke er muligt for efterfølgeren at overtage forpligtelsen«?</p>				
C-226/22	<p>Nexive Commerce e.a.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Skal artikel 9, stk. 2, andet punktum, fjerde led, og stk. 3, samt artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fællesregler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den italienske (som fastsat i artikel 1, stk. 65 og 66, i lov nr. 266 af 23.12.2005 og artikel 65 i lovdekret nr. 50 af 24.4.2017, som ændret og ophøjet til lov nr. 96 af 21.6.2017), hvorefter alene virksomhederne inden for postsektoren, herunder dem, som ikke leverer tjenester, der er omfattet af befordringspligten, kan forpligtes til økonomisk at bidrage til de driftsomkostninger, som afholdes af forvaltningsmyndigheden for postsektoren, således at det dermed bliver muligt at udelukke enhver form for offentlig medfinansiering fra statens budget?</p> <p>2) Skal artikel 9, stk. 2, andet punktum, fjerde led, samt artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	07.09.23

	<p>posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet, fortolkes således, at de driftsomkostninger, som kan dækkes med bidrag fra de postbefordrende virksomheder, også kan inkludere omkostningerne vedrørende regulering af posttjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten, og de omkostninger, som afholdes af strukturer, der varetager opgaver vedrørende administration og politisk styring (de såkaldte »horizontale« strukturer), hvis aktivitet ikke direkte er rettet mod regulering af markederne for posttjenester, men alligevel udgør et middel til udøvelse af alle myndighedens institutionelle opgaver, hvorfor de respektive omkostninger indirekte og delvist (efter proportionale andele) kan henføres til postsektoren?</p> <p>3) Er proportionalitetsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, artikel 9, stk. 2, andet punktum, fjerde led, og tredje punktum, samt artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet, til hinder for en national lovgivning som den italienske (som fastsat i artikel 1, stk. 65 og 66, i lov nr. 266 af 23.12.2005 og artikel 65 i lovdekret nr. 50 af 24.4.2017, som ændret og ophøjet til lov nr. 96 af 21.6.2017), hvorefter virksomhederne inden for postsektoren forpligtes til at bidrage til finansieringen af forvaltningsmyndigheden for postsektoren, uden mulighed for at sondre mellem leverandører af kurer- og ekspresttjenester på den ene side og befordringspligtige virksomheder på den anden side, og derfor uden mulighed for at tage højde for den forskellige intensitet af reguleringsaktiviteten, som den nationale forvaltningsmyndighed udfører ved de forskellige typer af posttjenester?</p>				
--	---	--	--	--	--